

Vestnik

GLASILO KOLEKTIVA

LETO XV., ŠT. 10 ■ CELJE, X. 1979

Akcija „Nič nas ne sme presenetiti“ je končana. Aktivnost na področju ljudske obrambe in družbene samozaščite pa se nadaljuje

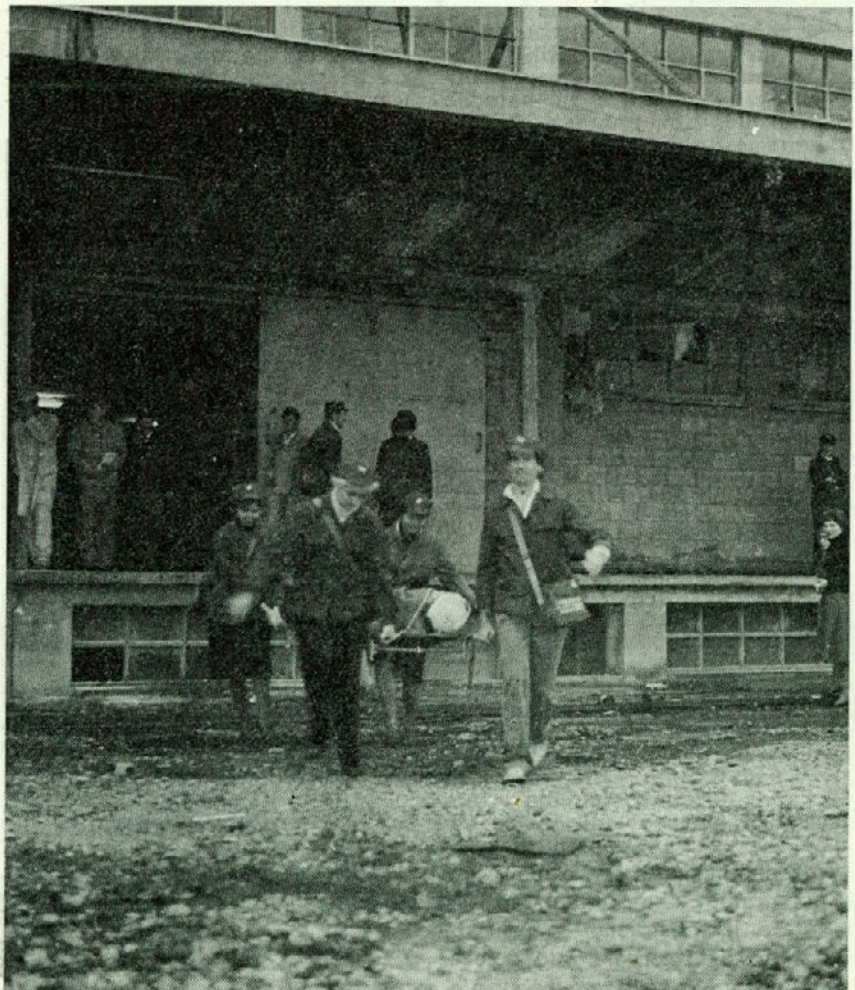
Začetek priprav za vajo »Nič nas ne sme presenetiti« v naši delovni organizaciji sega v februar letošnjega leta. Od februarja do 29. in 30. septembra smo imeli v programu vrsto aktivnosti v TOZD in na nivoju delovne organizacije. Večina TOZD je k nalogam pristopilo zanesljivo in s polno mero odgovornosti.

Ugotavljamo, da rezultat ni izostal. Širši javnosti se manifestira uspeh priprav v dobro izvedeni akciji na dan 29. septembra na nivoju delovne organizacije — toda o tem kasneje. Za mojo oceno je važnejši tisti dosežen uspeh, ki je trenutno še neviden, je pa rezultat sedem mesečnega aktivnega dela na področju ljudske obrambe in družbene samozaščite, to je zavest o potrebnosti te aktivnosti v vseh TOZD. Nikdar nismo imeli dovolj časa niti volje, da bi dejansko proučili potrebnost predvsem pa namen in pomen aktivnosti na področju ljudske obrambe in družbene samozaščite. V teh nekaj mesecih pa smo kar hitro spoznali, koliko nam lahko pomenijo ob kakršnih koli nesrečah dobro organizirane enote civilne zaščite, pripravljenosti sodelovanja vseh v narodni zaščiti ter sposobnost mobilnega in hitrega ukrepanja, za kar je predpogoj ažuriran kurirski sistem. Ne moremo biti zadovoljni z opremljenostjo enot civilne zaščite niti z usposobljenostjo. Toda spoznali smo potrebnost dopolnitve obeh primerov kar je predpogoj za realizacijo. Skratka vsi v TOZD in na nivoju delovne organizacije smo v času priprav za akcijo »NNNP« prišli do novih spoznanj in pozitivnih ugotovitev, dodelali programe, aktivirali širok krog udeležencev v pripravah in v sami akciji. Aktivnost na tem področju nam je šla takorekoč v

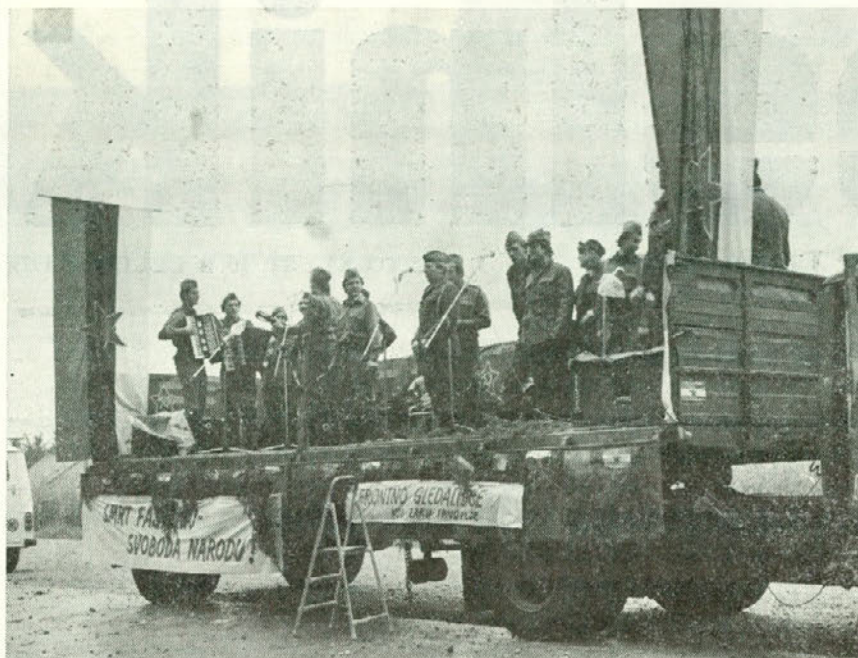
kožo, zato sem prepričan, da bo vsaka naslednja akcija kvalitetnejša in da se dejansko ne bomo pu-

stili presenetiti v slučaju dejanske nevarnosti.

Ni moj namen, da bi pisal o

Hitra intervencija reševalne ekipe: prenos ranjenca do prevzemnega mesta

Akcijo je popestrilo frontno gledališče s svojim programom, ki ga je pripravilo KUD »Zarja« Trnovlje pri Celju

nalogah narodne in civilne zaščite, toda mislim, da je potrebno opozoriti na specifičnost naših TOZD in na pomembnost dobro organizirane civilne zaščite in narodne zaščite. Vsi vemo, da so ob vsakršnih nesrečah, elementarnih ali v slučaju vojne objekti preskrbe najprej v nevarnosti. Zato je mobilnost in pripravljenost hitre intervencije ter zaščite teh objektov še bolj pomembna. Uspeh te akcije je odvisen od vseh nas samih. Ob vzdrževanju oziroma izboljševanju in izpopolnjevanju nivoja aktivnosti, bomo imeli v TOZD in na nivoju delovne organizacije vedno manj problemov za organiziranje katerekoli akcije. S tem si bomo prihranili čas in posredno tudi denar, naloga pa bo lahko kvalitetno in strokovno opravljena. Ne smemo pozabiti, da je večina Svetov skupščin občin, na katerih so naše TOZD, sprejel sklep, da mora vsak nosilec obrambnih priprav, vsaj enkrat letno načrtovati in izvesti vajo, vse z namenom, da vzdržujemo v TOZD permanentno mobilnost in sposobnost akcije. Zato je urpavičeno razmišljanje, da bi predvsem TOZD Grosist, Mlin in pekarnice in slaščičarne dopolnile opremo enot civilne zaščite tako, da bi bili sposobni samostojnih akcij. Prav tako moramo dopolniti opremo vsem specializiranim enotam civilne zaščite, kakor tudi enotam splošne enote civilne zaščite. Najmanj pa, kar moramo takoj organizirati, je vzdrževanje obstoječih naprav in orodij in jih imeti na zato določenem mestu. Sredstva za reševanje, sredstva osebne zaščite ter sanitet-

ni material ni namenjen vaji, temveč nam, v slučaju resnične potrebe. Zato moramo biti vsi, posebno pa zato določene službe odgovorni, da bomo porabljeni mate-

rial stalno dopolnjevali in obnavljali, naprave pa vzdrževali.

Vsa omenjena problematika je bila dobro vidna pri realizaciji naše vaje »NNNP« 29. 9. 1979. Organizacijsko smo vajo dobro načrtovali ter jo tudi z manjšimi nepomembnimi spodrslijaji dobro izvedli. Vsi udeleženci, bilo nas je približno 250, smo vajo z vso resnostjo in odgovornostjo opravili. Toda za slučaj dejanske nesreče, potresa, požara ali bombnega napada, bi pa naše enote civilne zaščite kaj hitro ugotovile da samo s pripravljeno-stjo reševanja, brez opreme, ni uspeha.

Povsem drugače je z nalogami narodne zaščite. Na tem področju moramo vsi in vedno biti dobri člani narodne zaščite. Simbolično je to naša vaja dobro prikazala, saj je bilo sorazmerno veliko članov narodne zaščite za zaščito objektov in vaje, toda kot prikaz množičnosti na področju narodne zaščite pa mislim, da je prikaz uspel. Popolno bomo uspeli takrat, kadar bomo vedno na delovnem mestu, v krajevni skupnosti ali kjerkoli druge tudi na sprehodu, na trenutnem položaju, na primeren način reagirali, kot člani narodne zaščite.

Le hitra akcija gasilcev je lahko učinkovita. Notranjost kombija preurejena za prevoz ranjencev

Naj sklenem svoja razmišljanja in ugotovitve v začetno mislijo, da nikoli ne bomo na področju ljudske obrambe in družbene samozasčite tako dobro pripravljene, da ne bi mogli iz tega širokega spleta

nalog in dolžnosti ugotoviti, da še vedno nismo v vsakem primeru ogrožanja sposobni zadovoljivo reševati največje bogastvo — človeška življenja.

Gračnar Jože

Notranjost kombija preurejena za prevoz ranjencev

NNNP-'79

O delovni kulturi pri nas?

Naslov tega sestavka je morda malce nenavaden, vendar je tesno pogojen s položajem delovnega človeka v pogojih našega vsakdanjega in vsega družbenoekonomskega položaja. Zakaj torej razmišljati o delovni kulturi naših delavcev in splošno vzeto o »kulturi« v naši organizaciji? Pojdimo torej lepo po vrsti, kaj je torej delovna kultura in kulturna raven v delovni organizaciji? Na takšno postavljeno vprašanje je potrebno odgovoriti samo s starim izrekom, ki pravi da je delovna kultura sestav raznih komponent kot so vrednote, delovne navade, kulturne norme, sankcije in druge neformalne aktivnosti človeka. Pri izhajanju, da so vrednote osnovna stališča o delu posameznika, o njegovem sodelovanju in njegovi vzajemnosti je torej več kot na dlani, da vrednote pri nas ne zavzemajo posebno visokega po-

ložaja in potrebne spoštljivosti. Zakaj takšna ugotovitev, boste takoj vprašali? In dalje, ali resnično tako malo spoštujemo in negujemo te človeške vrednote? Da sodim, da jih odločno premalo negujemo in cenimo! Pa poglejmo zakaj? V vsakem družbenem sistemu veljajo pravila ravnanja in obnašanja, kar pomeni v prenešenem smislu spoštovanje veljavnih družbenih norm in na drugi strani sankcioniranje zoper tiste, ki teh norm ne spoštujejo in se po njih ne ravnaajo. Ker je tudi organizacija združenega dela živ sistem in organizem, veljajo torej te norme in sankcije tudi znotraj njenega delovanja. To se pravi, da so »naše« norme pravila vedenja kot so se razvila v interakciji med nami samimi. To se torej pravi vedenje, ki se pričakuje od članov skupine v določeni situaciji. Te norme se vsekakor raz-

likujejo od tehničnih in pravnih norm. Izza norme navadno stoji neka vrednota, **norma** nam pove, **kako** se je treba ravnati, **vrednota** pa dokazuje, da se je treba vesti v skladu z normo, ker je to **pravilno**, torej dobro. In kako je dejansko z našim ravnanjem oziroma, kako je z našim vedenjem v odnosu do dela kot največje človeške vrednote? Razmislimo pri sebi!

K naši vsakdanji delovni kulturi sodijo kot njen sestavni del tudi naše delovne navade, ki so pridobljene pri delu oziroma pri opravljanju naših delovnih nalog. Delovne navade so po eni strani rezultat tradicij, po drugi strani pa osebnih izkušenj in pristanka. Ljudje se glede tega med seboj precej razlikujemo, ne samo kot posamezniki, ampak tudi kot skupine ali cela določena socialna skupina oziroma širša populacijska območja. Od delovnih navad je v precejšnji meri odvisen način in pristop k delu. Delovne navade so tudi različne na delovni staž in okolico. Ker so torej rezultat tradicije in mentalitete se le počasi menjajo.

Takoj se torej vprašamo, kako pa je znašimi delovnimi navadami in kakšne delovne navade imamo?

Odgovor na tako postavljeno vprašanje zahteva širše in poglobljeno razmišljanje, vendar hkrati dovoljuje tudi takojšen odgovor, ki temelji na vsakdanji praktičnih primerih in izkušnjah. Te izkušnje, ki so seveda samo praktično oziroma izkustveno ugotovljene, se nanašajo na naše najmlajše oziroma mlade delavce ki prihajajo v temeljne organizacije iz mestnih urbanih sredin s pomankljivo splošno izobrazbo in že v naprej odklanjajo vsako obliko strokovnega in družbenega izobraževanja. Žal je teh mladih delavcev veliko preveč in s tem veliko preveč tudi pomankljivih delovnih navad, meglenih vrednot in skope delovne kulture.

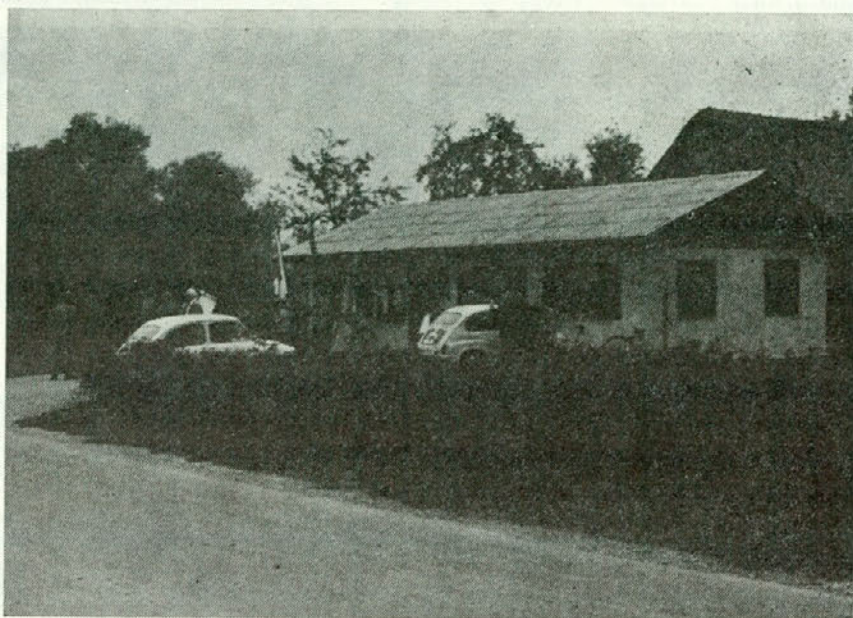
Za zaključek tega kratkega sestavka bi torej lahko rekli, da je delovna kultura obrazec življenja, po katerem se ravnamo člani organizacije. Ker je le-ta v precejšnji meri pod vplivom okolja, je zelo pomembno tud širše javno mnenje o organizaciji, saj dobro mnenje stimulira zaposlene in priteguje nove sposobne kadre, slabo mnenje pa neugodno vpliva tudi na odjem proizvodov in blaga pri potrošnikih in na drugi strani čim večji je nivo splošne kulture in izobrazbe, tem lažje organizacija uvaja novo tehnologijo ali organizacijske spremembe.

Mojsilovič Bogomir

Rdeči Joštov mlin

Joštov mlin nekoč in danes

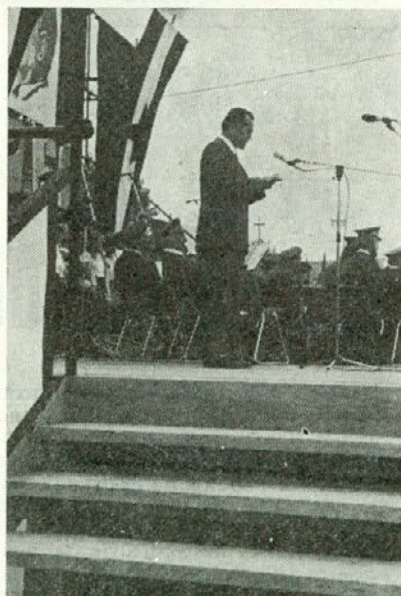

Občani KS Ložnica, Babno, Medlog so se zbrali pred svojim domom in v sprevodu odšli na kraj proslave

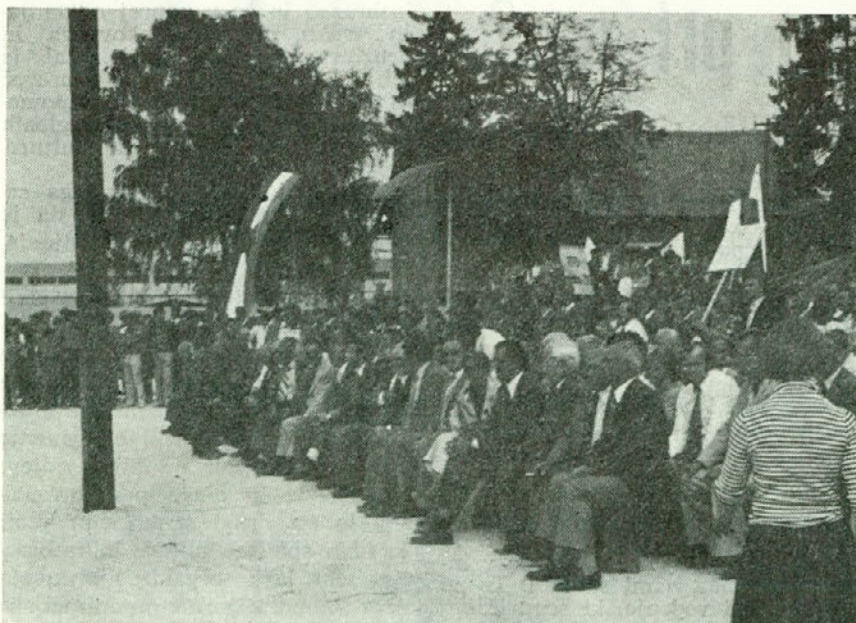
Delovni ljudje celjske regije smo praznovali jubilej ZKJ, SKOJ in revolucionarnih sindikatov, obenem s 40-letnico druge konference KPS, v soboto, 22. septembra 1979 pri Joštovem mlinu v Medlogu pri Celju. Na prostranem dvorišču za mlinom so se zbrali nekdanji udeleženci srečanj v Joštovem mlinu, revolucionarji in borci, mladina in občani ter družbenopolitični delavci iz vse regije — med njimi Fran-

ce Popit, Franc Leskovšek-Luka in Andrej Marinc. Posebno slovesen pečat je dala proslavi plamenica, ki so jo številni pohodniki občinskih konferenc ZSMS Celje, Zalca in Trbovelj prinesli z Vrhov nad Trbovljami in Šmiglove zidanice na slavnostni prostor tik pred pričetkom proslave.

Potem, ko je vse navzoče po-

Član predsedstva CK ZKJ Andrej Marinc med slavnostnim govorom

Častni gostje na proslavi

zdravil sekretar občinskega komiteja ZKS Celje Ilc Aleš, pa je imel slavnostni govor član predsedstva CK ZKJ Andrej Marinc. Najprej je orisal vlogo Celja kot pomembnega središča širšega območja v predvojnem revolucionarnem delavskem in ljudsko frontnem gibanju. O tem pričajo številni dogodki zlasti po ustanovitvi okrožnega komiteja, kot zlet Svobod, velika stav-

ka tekstilcev in gradbincev, velike demonstracije proti Živkoviču, obe konferenci Komunistične partije Slovenije in drugi. Vse to je sestavni del 60-letne zgodovine ZKJ, je povdaril Marinc.

Posebej je spregovoril o drugi konferenci KPS, ki je bila pred štiridesetimi leti — 31. 12. 1939 — v Joštovem mlinu in katere se je udeležilo 120 delegatov in ki jo je vodil Edvard Kardelj. Na tej konferenci so delegati razpravljali o političnih in organizacijskih vprašanjih, odobrili so politično smer CK KPJ in preučili možnosti za njeno realizacijo na Slovenskem. Poudarili so potrebo po notranji učvrstit-

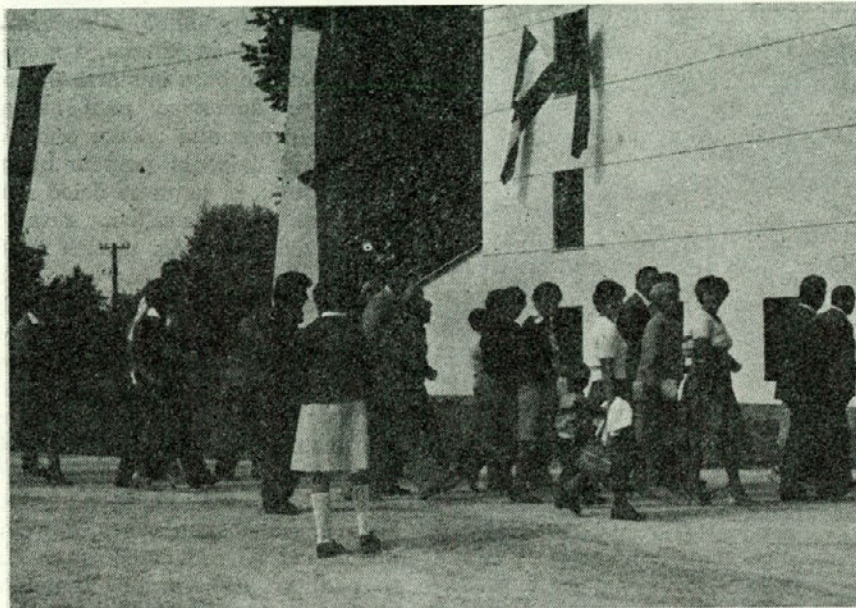
vi Partije, kar je pogoj za uspešen boj delavskega razreda. V drugem delu slavnostnega govora pa je Andrej Marinc govoril o sedanjih nalogah in povdaril, da je delovanje Zveze komunistov, frontno organizirane socialistične zveze in vseh drugih organiziranih subjektivnih sil odločilno za nadaljnji razvoj celotnega sistema socialističnega samoupravljanja.

V kulturnem sporedu, ki je sledil slavnostnemu govoru Andreja Marince, so nastopili recitatorji trinoveljske Zarje, mešana pevska zbor ZPD »France Prešeren« in celjska gimnazija pod vodstvom Edija Goršiča, godba na pihala ZPD

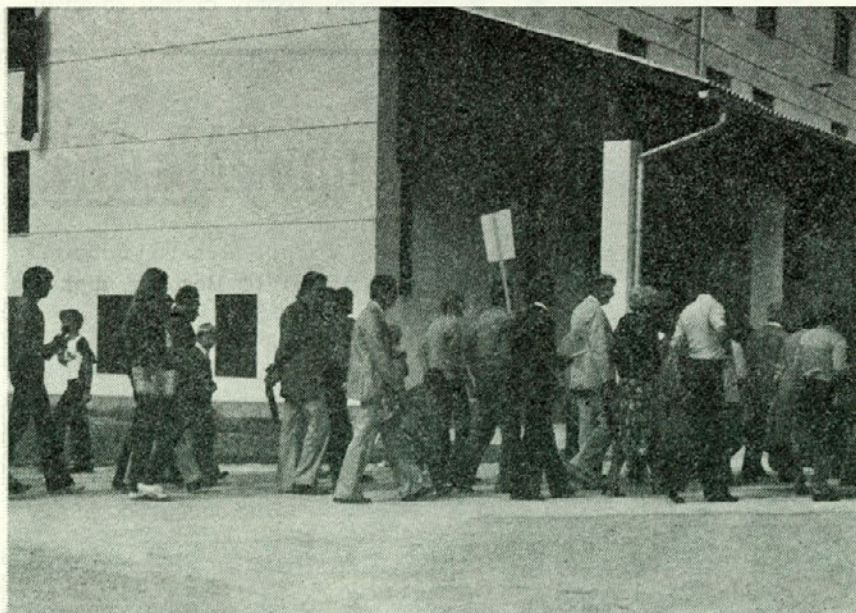
»France Prešeren«, folklorne skupine iz Celja, Dobrne in Smartnega v Rožni dolini ter člani plesnega gledališča iz Celja in pripadniki mladinske prostovoljne enote.

Že v petek, 21. septembra 1979, pa so se zbrali v Joštovem mlinu nekdanji udeleženci 2. konference KPS, revolucionarji in stari znanci iz slavnih dni na krajšo slovesnost, na kateri je imel pozdravni govor Rado Gabrovec, predsednik Sveta za oživiljanje revolucionarnih tradicij NOB pri OK SZDL Celje, Franc Leskovšek-Luka pa je v svojem govoru oživel spomine na delovanje revolucionarjev v Joštovem mlinu. Zatem je prerezal trak in odprl spominsko sobo, v kateri je razstava revolucionarnih simbolov iz časov okrog 2. konference KPS.

Elza Sagadin

Kolone udeležencev proslave so bile nepretrgane

»Merxovci« v sprevedu pred Joštovim mlinom

Nova klasifikacija pšenice in novi tipi mok

S 1. julijem 1979 je stopil v veljavo Pravilnik o kakovosti žit, mlevskih izdelkov, kruha, peciva in testenin. Sprejetje tega pravilnika pomeni veliko spremembo na področju klasifikacije pšenice in končnih proizvodov mlinске industrije.

Selekcija, proizvodnja, promet in vrednotenje pšenice je dobilo širši pomen leta 1965, ko se je uvedlo razvrščanje pšenice v tri kvalitne skupine (A, B, C) in ko so se določile garantirane cene za odkup pšenice. Predpisi so določali kvaliteto in sortno pripadnost pšenice na osnovi ferinografskega kvalitnega števila. Ker so bili zamenjani faktorji tehnološke vrednosti pšenice, so predpisi izgubljali na pomenu. Selekcionarji so na račun že postavljenih cen vzgojili nove sorte, ki so imele visok potencial rodnosti in visoko kvalitno število. To dvoje pa nikakor ni moglo zadovoljiti predelovalce pšenice, zaradi slabe kvalitete končnih proizvodov. Vsled tega se je pojavil problem kvalitete surovine in vprašanje ekonomičnosti mlinске proizvodnje.

Zahteve potrošnikov po vse večji kvaliteti končnih proizvodov so sprožile 1971. leta začetek oblikovanja predpisov o minimalnih pogojih kvalitete pšenice, mlinских proizvodov, kruha peciva in testenin. Delovne skupine, ki so imele nalogo izdelati študijo o klasifikaciji pšenice, so končale svoje delo 1975. leta s tem, da so analizirale

18 najbolj zastopanih sort v naši zemlji. Zaključek tega dela je bil ugotovitev, da sta sedimentacijska vrednost (kvaliteta proteina) in količina proteinov kot indirektna pokazateljca pecilnosti najboljša pokazateljca tehnološke vrednosti vzorca. Na osnovi omenjenih parametrov v novem pravilniku je pšenica klasificirana v I. klaso, II. klaso in III. klaso.

Vzporedno z novo klasifikacijo pšenice so stopili v veljavo tudi novi tipi mok. Osnovne spremembe mlinskih proizvodov so nasled-

nje — namesto dosedanjih vrst mok:

- bela moka T 400
 - polbela moka T 600
 - črna moka T 1000
- se proizvajajo nove vrste mok:
- pšenični zdrob T 400
 - bela moka T 500
 - polčrna moka T 800
 - črna moka T 1100

Novi tipi mok pa se pojavljajo na prodajnih policah v novi, sodobnejši embalaži.

Alenka Novak

Ob dnevu mrtvih

Te dni veliko mislimo na svoje, na tiste drage, ki jih ni več med nami. Prižigamo jim sveče, krasi-mo grobove s cvetjem in smo v mislih v tistih časih, ko so še bili med nami. Polagamo jim krizanteme in obujamo spomine. Na dan mrtvih bomo zastali ob grobovih, ob spominskih obeležjih in morda ob osamljenih gomilah, ki so nema priča o neznanem junaku, o njegovem junaškem boju in smrti. Širom naše lepe domovine nam mnogi grobovi in pomniki govore o boju, ki nam je daleč in povsem blizu, kot trenutek, ki samo na daleč spominja na to neusmiljeno resnico našega življenja. DAN mrtvih je tisti opominjevalec, ki nas vselej budi iz breskrbnih sanj, iz vsakdanjih skrbi in dela ter nas opozarja na minljivost življenja. Marsikomu tudi otrne solzo iz resnega očesa. Zato postojmo in naj ne ostane naše srce neprizadeto ob gomilah, krizantemah, prižganih svečkah in spominih na vse, ki so nam bili blizu in jih nosimo v svojih srcih. Spomnimo se tudi vseh tistih, ki so padli za našo svobodno domovino, za našo svobodo, za naše boljše življenje. Zakaj umrli so za zmeraj, čeprav bi radi še živeli.

Člani celjskih kolektivov v povorki

Številne parole so dale svečanosti posebno vzdušje

merx/estnik

Urejuje uredniški odbor:
MOJSILOVIČ Bogomir, dipl. soc.
PEŠEC Janez, oec.
POSINEK Romana
URATARIČ Breda, dipl. ing.
VODIŠEK Tone

Odgovorni urednik:
ČMER Ladislav, dipl. iur.

Izhaja mesečno

Tisk:
TOZD Papirkonfekcija Krško
 Naklada 2800 izvodov

Obiskali smo „Stari pisker“

V okviru počastitev letošnjih pomembnih jubilejev Komunistične partije in Zveze komunistov, Zveze komunistične mladine in revolucionarnih sidikatov smo delovni ljudje OZD MERX Celje koncem septembra obiskali Muzej revolucije in Stari pisker. V muzeju revolucije smo si z zanimanjem ogledali posebej prirejeno razstavo o šestdesetletnem revolucionarnem delovanju Komunistične partije Jugoslavije. Teško je izraziti z besedo, kaj človek občuti, ko stopa od enega do drugega eksponata iz časov ileganege dela, ali ko se srečuje s prikazanimi prizori nečloveških dejanj okupatorja. In zopet, ko preleti s pogledom po obrazih naših velikih borcev in revolucionarjev, ki so izgorevali v revoluciji pa tudi teh, ki so po končani krvavi vojni

vihri stopili v novi boj, v boj za obnovo porušene domovine, v boj za izgradnjo novih socialističnih odnosov, v boj za kulturno preobrazbo človeka. Skratka, lahko rečemo: bogata zgodovina veličastvene revolucije in zmage.

Z nemo bolečino v srcih in dolžnim spoštovanjem se je naša skupina 70-tih ljudi premikala po spominskem hramu in se nato napotila še v »Stari pisker« na kraj, kjer so pred sedemintridesetimi leti padle prve žrtve naših najboljših sinov in hčera. Pred spomenikom žrtvam smo položili cvetje in prižgali svečke ter se z enominutnim molkom poklonili vsem tistim, ki jim je bila na tem mestu nasilno pretrgana nit življenja.

Elza Sagadin

3. Sovozniki skl. I. 7 : 6 3
4. Soferji skl. I. 4 : 13 0

Tako je prvo mesto zasedla ekipa obrtnih delavnic ter sprejela lep pokal.

Najboljši strelec je bil Breznikar iz obrtnih delavnic za najboljšega igralca je bil izbran Znidar Branko.

Zmagovalna ekipa je bila v sestavi: Ogrizek, Kolar, Cekuta, Dobrajc, Breznik, Breznikar in Godler.

Turnir v malem nogometu je uspel; toda v prihodnje je zaželjeno, da se ga udeleži še več ekip.

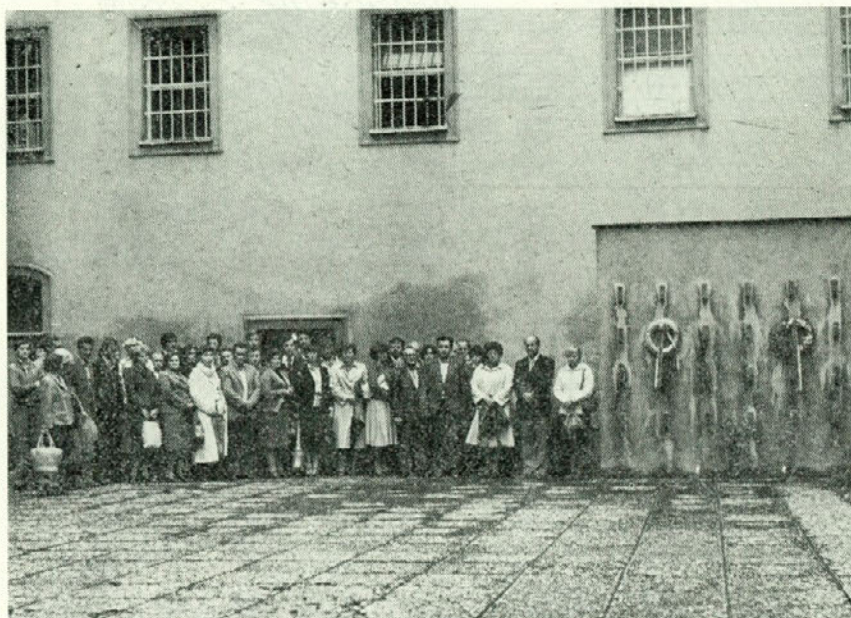
Franci Breznik

ZAHVALA

Ob boleči izgubi mojega dragega očeta se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem v delovni skupnosti skupnih služb za izrečena sožalja in darovani venec ter spremstvo k njegovemu zadnjemu počitku.

S hvaležnostjo

Lizika Zadravec

Člani kolektiva Merx ob ogledu »Starega piskra« v Celju

Turnir v malem nogometu

V ponedeljek, 24. 9. 1979, smo organizirali turnir v malem nogometu v okviru DO Merx na igrišču v Vojniku.

Turnirja so se udeležile štiri ekipe, in sicer iz TOZD Grosist sta bili prijavljeni dve ekipi in iz tozd Transport dve ekipi.

Sistem tekmovanja je bil tak, da so se vse ekipe pomerile med seboj.

Grosist. kont. : Sovozniki
3 : 3

Obrtne delavnice : Sovozniki
2 : 1

Soferji skl. I. : Grosist. kont.
1 : 6

Sovozniki : Soferji skl. I.
3 : 1

Obrtne delavnice : Grosist. kontr.
0 : 0

Uvrstitev ekip:

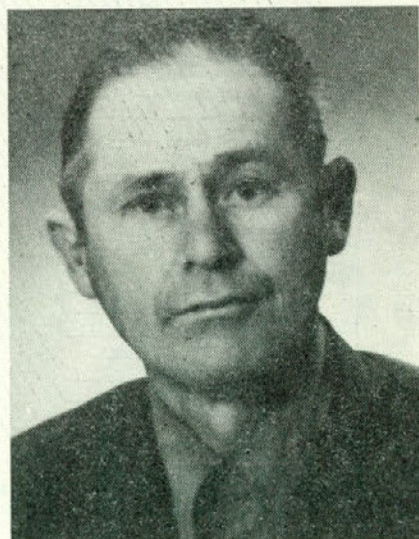
Rezultati:

Obrtne delavnice : Soferji skl. I.
4 : 2

1. Obrtne delavnice 6 : 3 5

2. Grosist. kontr. 9 : 4 4

točke

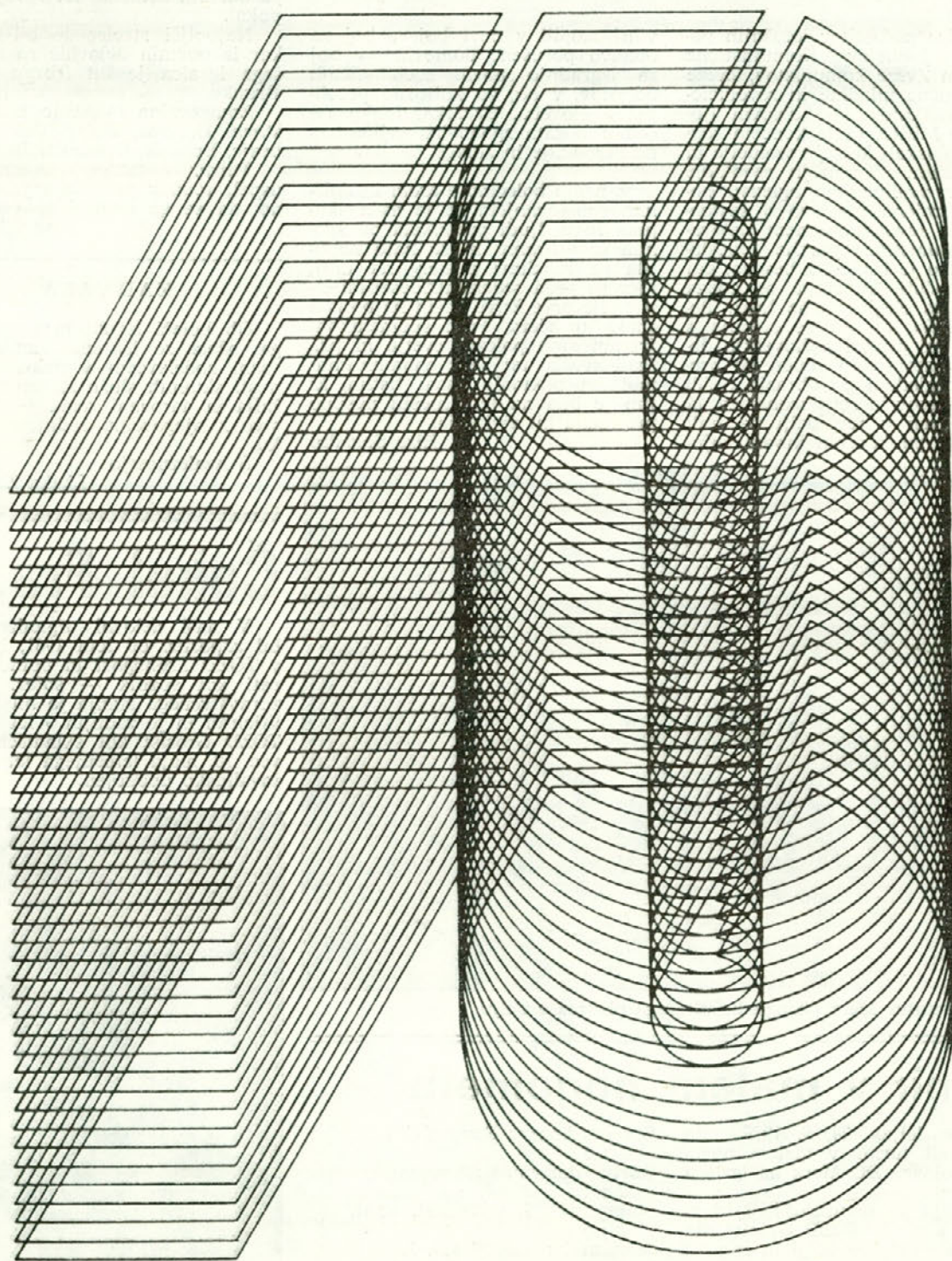
Bil je vzoren, vesten in potrpežljiv ter tovariški, kar nam je lahko le za vzgled.

Težka bolezen mu je preprečila, da bi dalj časa užival sadove svojega dela. Umrl je 30. 8. 1979.

ljubljska banka

Splošna banka Celje

ob 31. oktobru - svetovnem dnevu
varčevanja, čestitamo vsem varčevalcem
in se zahvaljujemo za sodelovanje